

212. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van JOANNES HUBERTUS ANDREAS VAN DEN BOOREN en 20 anderen moge de ondergeteekende het volgende aanteekenen.

Vijf van de een en twintig voorgedragen (artikel 1 onder 2°, 5°, 7°, 10° en 19°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, sub 5°, van de wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij § 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlandschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden, door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlandschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen, hun door langdurige afwezigheid teloorgegaan staat van Nederlander terug te krijgen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, is hier te lande geboren uit ouders van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond. Zijn vader heeft in 1909 het Nederlandschap verloren door zonder Koninklijk verlof in dienst te zijn getreden bij het Fransche vreemdelingenlegioen. Zijne moeder heeft na echtscheiding het Nederlandschap terugbekomen. Zijn eenige broeder is Nederlander van geboorte. Hij gevoelt zich Nederlander. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 3° genoemde verzoekster is geboortig uit Salzkotten (Pruisen). Zij is sinds 1919 in Nederland woonachtig en is er bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 4° genoemde, afkomstig uit Gelsenkirchen (Pruisen), is sinds Mei 1917, vanaf zijn achtste jaar, in Nederland woonachtig en is er bij het onderwijs werkzaam. Door langdurig verblijf hier te lande gevoelt hij zich Nederlander.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 6°, is hier te lande geboren. Hij heeft steeds op Nederlandsch grondgebied gewoond en heeft eene Nederlandsche opvoeding genoten. Hij gevoelt zich Nederlander. Als werktuigkundige bij de Koninklijke Paketvaart Maatschappij voorziet hij in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 8° genoemde verzoekster is van Oostenrijksche herkomst. Zij is sinds 1922 in Nederland gevestigd en is er bij het onderwijs in de Deutsche taal werkzaam. Zij gevoelt zich ingeburgerd.

De in artikel 1 onder 9° genoemde, Nederlander van geboorte, heeft als minderjarige het Nederlandschap verloren door naturalisatie zijns vaders tot Duitscher. Sinds 1921 is hij hier te lande gevestigd. Als cacaobewerker op eene Nederlandsche fabriek voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 11°, is in Nederland geboren, waar hij steeds gewoond heeft. In het Nederlandsche leger heeft hij dienstplicht vervuld. Hij gevoelt zich Nederlander. Werkzaam bij het gemeentelijk waterleiding- en electriciteitsbedrijf te Gorinchem heeft hij een voldoende bestaan.

De in artikel 1 onder 12° genoemde verzoekster, geboortig uit Banfe (Pruisen), is sinds 1921 blijvend op Nederlandsch grondgebied woonachtig, na aldaar ook vroeger gedurende verscheidene jaren gevestigd te zijn geweest. Hare in Nederlandsch-Indië wonende zuster is met een Nederlander gehuwd. Zij gevoelt zich Nederlandsche. Als leidster van eene bewaarschool heeft zij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 13°, afkomstig uit Nienburg (Pruisen), is sinds 1920 in Nederland gevestigd. Zij gevoelt zich ingeburgerd en is voornemens hier te blijven. Als verpleegster voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 1 onder 14° genoemde verzoeker is hier te lande geboren uit een vader van Deutsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond. Twee zijner zusters zijn met een Nederlander gehuwd. Hij gevoelt zich Nederlander. Als hulploodbrander aan de Staatsmijn Maurits heeft hij eene broodwinning.

De in artikel 1 onder 15° genoemde verzoekster is in Nederland geboren, waar zij steeds gewoond heeft. Hare vier zusters bezitten allen de Nederlandsche nationaliteit. Zij gevoelt zich Nederlandsche. Als kantoorbediende voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 1 onder 16° genoemde, afkomstig uit Leipzig (Saksen), is sinds 1921 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Zijne beide kinderen zijn aldaar geboren. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Als machinist op eene suikerfabriek heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 17°, van Zwitserse nationaliteit, is sinds 1927 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Hij is werkzaam als analist bij de waterleiding der gemeente Palembang.

De in artikel 1 onder 18° genoemde verzoeker, afkomstig uit Aken (Pruisen), is sinds 1917 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als directeur van eene automobiellaatschappij heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 20° genoemde, geboortig uit Lage (Lippe), is sinds 1931 duurzaam in Nederland gevestigd, na ook te voren vanaf December 1919 tot October 1924 hier gewoond te hebben. Zijne kinderen genieten eene Nederlandsche opvoeding. Als procuratiehouder heeft hij een genoegzaam bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 18°, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn zoon WILHELM JOSEPH het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen voornoemden zoon bij uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

Ten aanzien van allen, met uitzondering van den in artikel 1 onder 17° genoemden verzoeker, geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

Laatstgenoemde verzoeker moet, om de Zwitsersche nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming der naturalisatie als Nederlander eene verklaring afleggen, dat hij afstand doet van het Zwitsersch Staatsburgerschap. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.